

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์และคณะ. อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการทุจริต (International Convention Against Corruption). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา

คณิ่ง ภาไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร :
โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2543.

คณิ่ง ภาไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2543.

ณรงค์ ใจหาญ. หลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2543.

ณรงค์ ใจหาญ. สาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546.วารสาร
ข่าวกฎหมายใหม่ รายปี, 1, 8 (16 กรกฎาคม 2546)

ณรงค์ ใจหาญ. สัมภาษณ์พิเศษ “กฎหมายคุ้มครองพยาน” เครื่องมือทลายแก๊งค์อิทธิพล.วารสาร
ข่าวกฎหมายใหม่ รายปี, 1, 8 (16 กรกฎาคม 2546)

ประยูทธ์ แก้วก๊กดี. การคุ้มครองความปลอดภัยของพยานบุคคลในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

พรเพชร วิชิตชลชัย. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ:ยูแพค,
สิงหาคม 2538.

มาตรการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล. เอกสารการประชุมทาง
วิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ 2.กระทรวงยุติธรรม,2547

วันชัย ศรีนวนนัต. รายงานการวิจัยเรื่องการคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา. วิทยาลัยการ
ยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม, 2540.

วีระพงษ์ บุญโญภาส และคณะ. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการบริหารจัดการระบบงาน
คุ้มครองพยานของสำนักงานคุ้มครองพยาน. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

กฎหมายคุ้มครอง 2547.

สุทธิพล ทวีชัยการ. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2). สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, 2548.

ศิริเพ็ญ ตั้งทวีสุข โข. พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 : ศึกษากรณีกลไกทางกฎหมายกับสัมฤทธิ์ผลของการคุ้มครองพยาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

อุทัย สตินมาและคณะ. การสืบพยานก่อนฟ้อง อีกทางเลือกหนึ่งของผู้เสียหาย. รายงานในการศึกษาอบรมหลักสูตรนักบริหารกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม, 2548

ประมวลกฎหมายอาญา

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ พ.ศ.2548

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยกำหนดแนวปฏิบัติการคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2548

ภาษาอังกฤษ

Protection Disclosure Act 2000

Public Interest Disclosure Act 1988

Section 3521. Witness relocation and protection

UNDCP Model Witness Protection Bill 2000

Whistleblower Protection Act 1989

Whistleblower Protection Act 1994

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองพยานในคดีอาญา
พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖
เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พยาน” หมายความว่า พยานบุคคลซึ่งจะมาให้ หรือ ได้ให้ข้อเท็จจริง ต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผู้ชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ทั้งก่อน ขณะและหลังมาเป็นพยาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่พยานพึงได้รับตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนั้น ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการงานตามหน้าที่ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน

มาตรา ๖ ในกรณีที่พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยาน แล้วแต่กรณี อาจจัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามที่เห็นเป็นการสมควร หรือตามที่พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องได้ร้องขอ และในกรณีจำเป็นบุคคลดังกล่าวจะขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมของพยานด้วย

การแจ้งและวิธีการที่เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นจะให้ความคุ้มครองแก่พยานตามคำขอและการสิ้นสุดลงซึ่งการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

การคุ้มครองให้พยานได้รับความปลอดภัย ให้รวมถึงการจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย เว้นแต่พยานจะไม่ให้ความยินยอมและการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยานและลักษณะของคดีอาญาที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗ ในกรณีที่สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพิจารณานำมาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าวได้ตามความจำเป็นที่เห็นสมควร เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะไม่ให้ความยินยอม

หมวด ๒

มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

มาตรา ๘ พยานในคดีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษได้

(๑) คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา

(๓) คดีความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหาล่อไปหรือพาไปเพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(๔) คดีความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม ได้แก่ ความผิดฐานอ้างชื่อและช่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา และให้หมายความร่วมมือถึงความผิดอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการกระทำร่วมกันโดยกลุ่มอาชญากร ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีการวางเครือข่ายเป็นขบวนการหรือองค์กรลับอย่างซับซ้อนและเป็นสัดส่วน

(๕) คดีความผิดที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือโทษสถานหนักกว่านั้น

(๖) คดีซึ่งสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควรให้ความคุ้มครองพยาน

มาตรา ๘ เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าพยานจะไม่ได้ได้รับความปลอดภัยพยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้อง พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา หรือพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา อาจยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เพื่อขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ทั้งนี้ต้องได้รับความยินยอมของพยานด้วย

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยด่วน ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าพยานจะไม่ได้ได้รับความปลอดภัย ก็ให้สั่งให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง และการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ย้ายที่อยู่ หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม

(๒) จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานหรือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพยาน เป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอาจขอขยายระยะเวลาครั้งละไม่เกินสามเดือน แต่ไม่เกินสองปี

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยานด้วย

(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพหรือให้มีการศึกษาอบรม หรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม

(๕) ช่วยเหลือในการเรียกร้องสิทธิที่พยานพึงได้รับ

(๖) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น

(๗) ดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำขอดังกล่าว โดยให้ถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ และห้ามมิให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดเผยข้อมูลนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอให้นำมาตราการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าวได้ เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะไม่ให้ความยินยอม

มาตรา ๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายอาจสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) พยานร้องขอ

(๒) พยานไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

(๓) พฤติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของพยานเปลี่ยนแปลงไป และกรณีไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษอีกต่อไป

(๔) พยานไม่ให้การเป็นพยานโดยไม่มีเหตุสมควร

(๕) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จอันเนื่องมาจากการเป็นพยานในคดีที่พยานได้รับความคุ้มครอง

หมวด ๓

สำนักงานคุ้มครองพยานและการดำเนินคดี

มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งสำนักงานคุ้มครองพยานขึ้นในกระทรวงยุติธรรม และให้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามมาตราทั่วไปและมาตรการพิเศษ การปฏิบัติที่เหมาะสม รวมทั้งประสานการปฏิบัติงานและข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เห็นว่ามีความจำเป็น กระทรวงยุติธรรมจะแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อให้มีอำนาจดำเนินคดีแพ่งตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่กระทรวงยุติธรรมมอบหมายก็ได้ โดยแจ้งให้ศาลทราบ

การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินคดีหรือพนักงานอัยการได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๔

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยานหรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการที่พยานจะมา หรือได้มาเป็นพยานบุคคลนั้นมิฉะนั้นจะได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร

ค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งปฏิเสธการได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี บุคคลดังกล่าวไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน

มาตรา ๑๖ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายที่มีสิทธิขอรับค่าตอบแทนตามมาตรา ๑๕ หรือทายาทยื่นคำขอต่อสำนักงานคุ้มครองพยานตามแบบที่สำนักงานคุ้มครองพยานกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บุคคลนั้นได้รู้ถึงการกระทำความผิด

หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นคำขอ และวิธีพิจารณาคำขอ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๑๗ เมื่อพยานได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือเบิกความต่อศาลแล้ว พยานพึงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง แต่ในกรณีที่พยานโจทก์ในคดีความผิดต่อส่วนตัวซึ่งผู้เสียหายเป็นโจทก์ หรือเป็นพยานจำเลยให้อยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะมีคำสั่งให้มีการจ่ายค่าตอบแทนดัง

กล่าว แต่ไม่เกินอัตราตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๘ ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๙ หากปรากฏในภายหลังว่าพยานไม่มา ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่เบิกความเป็นพยานโดยไม่มีเหตุสมควร หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นคืนหรือชดใช้ค่าตอบแทนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือคืนหรือชดใช้ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานและบุคคลอื่นตามมาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี ที่รัฐได้จ่ายไปจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากสำนักงานคุ้มครองพยาน

ให้หน่วยงานที่ได้จ่ายค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายประสานงานกับสำนักงานคุ้มครองพยานในการเรียกคืนหรือเรียกให้ชดใช้ค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ อันมิใช่คำสั่งของศาล ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้น โดยยื่นเป็นคำร้องต่อศาลยุติธรรมชั้นต้นซึ่งมิใช่ศาลแขวงและมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาหรือศาลทหารชั้นต้น ที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นหรือที่บุคคลเหล่านั้นมีที่อยู่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

ให้การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๘ เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักงานคุ้มครองพยาน

การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ให้ศาลพิจารณาเป็นการลับและให้เฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีตามที่ศาลเห็นสมควรมีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ ให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุอันสมควรศาลอาจขยายระยะเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ต้องจดยางานเหตุนั้นไว้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ศาลมีอำนาจหมายเรียกเอกสาร ข้อมูล หรือเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องมาศาลเพื่อทำการไต่สวนโดยไม่ชักช้า และสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดเปิดเผยความลับเกี่ยวกับสถานที่อยู่ ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูล
 อย่างเป็นทางการอื่นที่สามารถระบุตัวพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์
 ใกล้ชิดกับพยาน ซึ่งได้มีการดำเนินการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๐
 หรือมาตรา ๑๑ โดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้บุคคลเหล่านั้นไม่ได้รับความปลอดภัย ต้องระวาง
 โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้
 กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความ
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๒๑ เป็นการกระทำเพื่อให้บุคคลตามมาตราดัง
 กล่าวไม่ได้รับความปลอดภัย ผู้กระทำความต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๒๓ ผู้ใดกระทำความผิดอาญาต่อบุคคลใดเพราะเหตุที่บุคคลนั้น สามี ภริยา ผู้
 บุพการี หรือผู้สืบสันดานของบุคคลนั้นจะมา หรือ ได้มาเป็นพยาน ต้องระวางโทษหนักกว่าที่
 บัญญัติไว้ในมาตรานั้นๆ กึ่งหนึ่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๕

เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๑๐๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่มาตรา ๑๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย อาจสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลงเมื่อพยานไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พยาน” หมายความว่า พยานบุคคลซึ่งจะมาให้หรือได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้ง ผู้ชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคุ้มครองพยาน เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ปฏิบัติงานคุ้มครองพยาน

“มาตรการพิเศษ” หมายความว่า มาตรการให้การคุ้มครองพยานตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สั่งให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองความปลอดภัย

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งของพยานทั้งก่อน ขณะ และหลังมาเป็นพยาน

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายสั่งการให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน พยานต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) พยานต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ในเรื่องที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

(๒) พยานต้องไม่ปฏิบัติตัวที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่พยานจะติดต่อกับหรือสื่อสารกับบุคคลภายนอก จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน

(๔) กรณีมีการย้ายที่อยู่หรือที่พักอาศัย พยานต้องไม่กระทำการหรือมีพฤติกรรม ซึ่งอาจเปิดเผยให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทราบได้ว่าตนอยู่ที่ใด

(๕) พยานต้องหลีกเลี่ยงไม่กระทำการใด ๆ ซึ่งอาจเปิดเผยสถานะของตนเอง

(๖) พยานต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบที่พักอาศัยของพยานได้ตามสมควร

(๗) พยานต้องปฏิบัติตามข้อปฏิบัติอื่นที่สำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควร

ข้อ ๖ กรณีพยานไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่ทำรายงานพร้อมระบุเหตุผล แจ้งสำนักงานคุ้มครองพยานเพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง

ข้อ ๗ ให้นำความตามข้อ ๕ และข้อ ๖ มาใช้บังคับกับในกรณีที่สามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยาน อาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าว

ข้อ ๘ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง ให้สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งให้พยานทราบโดยเร็ว

คำสั่งสิ้นสุดการคุ้มครองตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ชื่อตัว ชื่อสกุล ของผู้ร้องและผู้รับการคุ้มครอง

๒. วัน เดือน ปี ที่มีคำสั่ง

๓. เหตุผลที่มีคำสั่ง

๔. สิทธิและเงื่อนไขในการอุทธรณ์คำสั่ง

การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งให้แก่พยานโดยตรง หรือแจ้งผ่านหน่วยงานที่ให้การคุ้มครองพยานหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แต่หากจำเป็นและเร่งด่วนอาจแจ้งทางโทรสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หน้า ๑๕

เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๓๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ว่าด้วย กำหนดแนวปฏิบัติการคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘

เนื่องจาก ได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อรองรับสิทธิของบุคคลซึ่งเป็นพยานในคดีอาญาให้ได้รับความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม โดยมาตรา ๖ ได้กำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กำหนดระเบียบในการแจ้งและวิธีการที่เจ้าพนักงานตำรวจจะให้ความคุ้มครองแก่พยานตามคำขอและการสิ้นสุดลงซึ่งการคุ้มครองพยาน เพื่อให้การคุ้มครองพยานในคดีอาญาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยกำหนดแนวปฏิบัติการคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การให้ความคุ้มครองพยาน หมายความว่า การคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่พยานมิให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียงทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยานรวมทั้งบุคคลตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ การให้ความคุ้มครองความปลอดภัยให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปให้ความปลอดภัยแก่พยาน

(๒) การจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย

(๓) การปกปิดมิให้มีการเปิดเผยถึงการคุ้มครองพยาน รวมทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ตามความเหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยานและลักษณะของคดีอาญาที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับความยินยอมจากพยานหรือบุคคลตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นหนังสือลงลายมือชื่อเป็นสำคัญ

ข้อ ๕ พยานที่จะได้รับความคุ้มครองให้ได้รับความปลอดภัยตามระเบียบนี้ หมายถึงพยานบุคคลซึ่งจะมาให้ หรือได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผู้ชำนาญการพิเศษ และบุคคลตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเป็นพยาน

ข้อ ๖ ในการร้องขอให้มีการให้ความคุ้มครองแก่พยานหรือบุคคลตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นผู้เยาว์จะต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บิดาและมารดา

(๒) บิดา หรือมารดา ในกรณีที่มารดาหรือบิดาตายหรือไม่อยู่ในสภาพหรือฐานะที่อาจให้ความยินยอม หรือโดยพฤติการณ์ไม่อาจขอความยินยอมจากบิดาหรือมารดาคนหนึ่งคนใดได้

ข้อ ๗ คำร้องขอรับการคุ้มครองพยานให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด

ในกรณีที่พยานร้องขอรับการคุ้มครองด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่จัดทำคำร้องให้พยานลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘ การยกเลิกการให้ความคุ้มครองพยาน

การคุ้มครองพยานสิ้นสุดลงเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อพยานถึงแก่ความตาย

(๒) พยานร้องขอ หรือไม่ให้ความยินยอมหลังจากที่ได้รับความคุ้มครองแล้ว

(๓) พยานไม่ให้ความร่วมมือในการคุ้มครอง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้พยานไม่ได้รับความปลอดภัยได้

(๔) พฤติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของพยานเปลี่ยนแปลงไป เช่น ผู้ถูกกล่าวหาผู้ต้องหา หรือจำเลยในคดีอาญาซึ่งพยานต้องไปให้ถ้อยคำถึงแก่ความตาย หรือมีการนำสืบพยานในชั้นศาลเสร็จสิ้นแล้ว เป็นต้น

(๕) พยานไม่ยอมให้การเป็นพยานโดยไม่มีเหตุอันควร

(๖) เมื่อมีหลักฐานแน่ชัดว่าพยานได้ให้การอันเป็นเท็จ

ข้อ ๕ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจในการออกคำสั่ง หรือแนวทางปฏิบัติเพื่อการดำเนินการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

Section 3521. Witness relocation and protection

(a)(1) The Attorney General may provide for the relocation and other protection of a witness or a potential witness for the Federal Government or for a State government in an official proceeding concerning an organized criminal activity or other serious offense, if the Attorney General determines that an offense involving a crime of violence directed at the witness with respect to that proceeding, an offense set forth in chapter 73 of this title directed at the witness, or a State offense that is similar in nature to either such offense, is likely to be committed. The Attorney General may also provide for the relocation and other protection of the immediate family of, or a person otherwise closely associated with, such witness or potential witness if the family or person may also be endangered on account of the participation of the witness in the judicial proceeding.

(2) The Attorney General shall issue guidelines defining the types of cases for which the exercise of the authority of the Attorney General contained in paragraph (1) would be appropriate.

(3) The United States and its officers and employees shall not be subject to any civil liability on account of any decision to provide or not to provide protection under this chapter.

(b)(1) In connection with the protection under this chapter of a witness, a potential witness, or an immediate family member or close associate of a witness or potential witness, the Attorney General shall take such action as the Attorney General determines to be necessary to protect the person involved from bodily injury and otherwise to assure the health, safety, and welfare of that person, including the psychological well-being and social adjustment of that person, for as long as, in the judgment of the Attorney General, the danger to that person exists. The Attorney General may, by regulation -

(A) provide suitable documents to enable the person to establish a new identity or otherwise protect the person;

(B) provide housing for the person;

(C) provide for the transportation of household furniture and other personal property to a new residence of the person;

(D) provide to the person a payment to meet basic living expenses, in a sum established in accordance with regulations issued by the Attorney General, for such times as the Attorney General determines to be warranted;

(E) assist the person in obtaining employment;

(F) provide other services necessary to assist the person in becoming self-sustaining;

(G) disclose or refuse to disclose the identity or location of the person relocated or protected, or any other matter concerning

the person or the program after weighing the danger such a disclosure would pose to the person, the detriment it would cause to the general effectiveness of the program, and the benefit it would afford to the public or to the person seeking the disclosure, except that the Attorney General shall, upon the request of State or local law enforcement officials or pursuant to a court order, without undue delay, disclose to such officials the identity, location, criminal records, and fingerprints relating to the person relocated or protected when the Attorney General knows or the request indicates that the person is under investigation for or has been arrested for or charged with an offense that is punishable by more than one year in prison or that is a crime of violence;

(H) protect the confidentiality of the identity and location of persons subject to registration requirements as convicted offenders under Federal or State law, including prescribing alternative procedures to those otherwise provided by Federal or State law for registration and tracking of such persons; and

(I) exempt procurement for services, materials, and supplies, and the renovation and construction of safe sites within existing buildings from other provisions of law as may be required to maintain the security of protective witnesses and the integrity of the Witness Security Program.

The Attorney General shall establish an accurate, efficient, and effective system of records concerning the criminal history of persons provided protection under this chapter in order to provide the information described in subparagraph (G).

(2) Deductions shall be made from any payment made to a person pursuant to paragraph (1)(D) to satisfy obligations of that person for family support payments pursuant to a State court order.

(3) Any person who, without the authorization of the Attorney General, knowingly discloses any information received from the Attorney General under paragraph (1)(G) shall be fined \$5,000 or imprisoned five years, or both.

(c) Before providing protection to any person under this chapter, the Attorney General shall, to the extent practicable, obtain information relating to the suitability of the person for inclusion in the program, including the criminal history, if any, and a psychological evaluation of, the person. The Attorney General shall also make a written assessment in each case of the seriousness of the investigation or case in which the person's information or testimony has been or will be provided and the possible risk of danger to other persons and property in the community where the person is to be relocated and shall determine whether the need for that person's testimony outweighs the risk of danger to the public. In assessing whether a person should be provided protection under this chapter, the Attorney General shall consider the person's criminal record, alternatives to providing protection under this chapter, the possibility of securing similar testimony from other sources, the need for protecting the person,

the relative importance of the person's testimony, results of psychological examinations, whether providing such protection will substantially infringe upon the relationship between a child who would be relocated in connection with such protection and that child's parent who would not be so relocated, and such other factors as the Attorney General considers appropriate. The Attorney General shall not provide protection to any person under this chapter if the risk of danger to the public, including the potential harm to innocent victims, outweighs the need for that person's testimony. This subsection shall not be construed to authorize the disclosure of the written assessment made pursuant to this subsection.

(d)(1) Before providing protection to any person under this chapter, the Attorney General shall enter into a memorandum of understanding with that person. Each such memorandum of understanding shall set forth the responsibilities of that person, including -

- (A) the agreement of the person, if a witness or potential witness, to testify in and provide information to all appropriate law enforcement officials concerning all appropriate proceedings;
- (B) the agreement of the person not to commit any crime;
- (C) the agreement of the person to take all necessary steps to avoid detection by others of the facts concerning the protection provided to that person under this chapter;
- (D) the agreement of the person to comply with legal obligations and civil judgments against that person;
- (E) the agreement of the person to cooperate with all reasonable requests of officers and employees of the Government who are providing protection under this chapter;
- (F) the agreement of the person to designate another person to act as agent for the service of process;
- (G) the agreement of the person to make a sworn statement of all outstanding legal obligations, including obligations concerning child custody and visitation;
- (H) the agreement of the person to disclose any probation or parole responsibilities, and if the person is on probation or parole under State law, to consent to Federal supervision in accordance with section 3522 of this title; and
- (I) the agreement of the person to regularly inform the appropriate program official of the activities and current address of such person.

Each such memorandum of understanding shall also set forth the protection which the Attorney General has determined will be provided to the person under this chapter, and the procedures to be followed in the case of a breach of the memorandum of understanding, as such procedures are established by the Attorney General. Such procedures shall include a procedure for filing and resolution of grievances of persons provided protection under this chapter regarding the administration of the program. This procedure shall include the opportunity for resolution of a

grievance by a person who was not involved in the case.

(2) The Attorney General shall enter into a separate memorandum of understanding pursuant to this subsection with each person protected under this chapter who is eighteen years of age or older. The memorandum of understanding shall be signed by the Attorney General and the person protected.

(3) The Attorney General may delegate the responsibility initially to authorize protection under this chapter only to the Deputy Attorney General, to the Associate Attorney General, to the Assistant Attorney General in charge of the Criminal Division of the Department of Justice, to the Assistant Attorney General in charge of the Civil Rights Division of the Department of Justice (insofar as the delegation relates to a criminal civil rights case), and to one other officer or employee of the Department of Justice.

(e) If the Attorney General determines that harm to a person for whom protection may be provided under section 3521 of this title is imminent or that failure to provide immediate protection would otherwise seriously jeopardize an ongoing investigation, the Attorney General may provide temporary protection to such person under this chapter before making the written assessment and determination required by subsection (c) of this section or entering into the memorandum of understanding required by subsection (d) of this section. In such a case the Attorney General shall make such assessment and determination and enter into such memorandum of understanding without undue delay after the protection is initiated.

(f) The Attorney General may terminate the protection provided under this chapter to any person who substantially breaches the memorandum of understanding entered into between the Attorney General and that person pursuant to subsection (d), or who provides false information concerning the memorandum of understanding or the circumstances pursuant to which the person was provided protection under this chapter, including information with respect to the nature and circumstances concerning child custody and visitation. Before terminating such protection, the Attorney General shall send notice to the person involved of the termination of the protection provided under this chapter and the reasons for the termination. The decision of the Attorney General to terminate such protection shall not be subject to judicial review.

Section 3522. Probationers and parolees

(a) A probation officer may, upon the request of the Attorney General, supervise any person provided protection under this chapter who is on probation or parole under State law, if the State involved consents to such supervision. Any person so supervised shall be under Federal jurisdiction during the period of supervision and shall, during that period be subject to all laws of

the United States which pertain to probationers or parolees, as the case may be.

(b) The failure by any person provided protection under this chapter who is supervised under subsection (a) to comply with the memorandum of understanding entered into by that person pursuant to section 3521(d) of this title shall be grounds for the revocation of probation or parole, as the case may be.

(c) The United States Parole Commission and the Chairman of the Commission shall have the same powers and duties with respect to a probationer or parolee transferred from State supervision pursuant to this section as they have with respect to an offender convicted in a court of the United States and paroled under chapter 311 (FOOTNOTE 1) of this title. The provisions of sections 4201 through 4204, 4205(a), (e), and (h), 4206 through 4215, and 4218 (FOOTNOTE 1) of this title shall apply following a revocation of probation or parole under this section.

(FOOTNOTE 1) See References in Text note below.

(d) If a person provided protection under this chapter who is on probation or parole and is supervised under subsection (a) of this section has been ordered by the State court which imposed sentence on the person to pay a sum of money to the victim of the offense involved for damage caused by the offense, that penalty or award of damages may be enforced as though it were a civil judgment rendered by a United States district court. Proceedings to collect the moneys ordered to be paid may be instituted by the Attorney General in any United States district court. Moneys recovered pursuant to such proceedings shall be distributed to the victim.

Section 3523. Civil judgments

(a) If a person provided protection under this chapter is named as a defendant in a civil cause of action arising prior to or during the period in which the protection is provided, process in the civil proceeding may be served upon that person or an agent designated by that person for that purpose. The Attorney General shall make reasonable efforts to serve a copy of the process upon the person protected at the person's last known address. The Attorney General shall notify the plaintiff in the action whether such process has been served. If a judgment in such action is entered against that person the Attorney General shall determine whether the person has made reasonable efforts to comply with the judgment. The Attorney General shall take appropriate steps to urge the person to comply with the judgment. If the Attorney General determines that the person has not made reasonable efforts to comply with the judgment, the Attorney General may, after considering the danger to the person and upon the request of the person holding the judgment disclose the identity and location of the person to the plaintiff entitled to recovery pursuant to the

judgment. Any such disclosure of the identity and location of the person shall be made upon the express condition that further disclosure by the plaintiff of such identity or location may be made only if essential to the plaintiff's efforts to recover under the judgment, and only to such additional persons as is necessary to effect the recovery. Any such disclosure or nondisclosure by the Attorney General shall not subject the United States and its officers or employees to any civil liability.

(b)(1) Any person who holds a judgment entered by a Federal or State court in his or her favor against a person provided protection under this chapter may, upon a decision by the Attorney General to deny disclosure of the current identity and location of such protected person, bring an action against the protected person in the United States district court in the district where the person holding the judgment (hereinafter in this subsection referred to as the "petitioner") resides. Such action shall be brought within one hundred and twenty days after the petitioner requested the Attorney General to disclose the identity and location of the protected person. The complaint in such action shall contain statements that the petitioner holds a valid judgment of a Federal or State court against a person provided protection under this chapter and that the petitioner sought to enforce the judgment by requesting the Attorney General to disclose the identity and location of the protected person.

(2) The petitioner in an action described in paragraph (1) shall notify the Attorney General of the action at the same time the action is brought. The Attorney General shall appear in the action and shall affirm or deny the statements in the complaint that the person against whom the judgment is allegedly held is provided protection under this chapter and that the petitioner requested the Attorney General to disclose the identity and location of the protected person for the purpose of enforcing the judgment.

(3) Upon a determination (A) that the petitioner holds a judgment entered by a Federal or State court and (B) that the Attorney General has declined to disclose to the petitioner the current identity and location of the protected person against whom the judgment was entered, the court shall appoint a guardian to act on behalf of the petitioner to enforce the judgment. The clerk of the court shall forthwith furnish the guardian with a copy of the order of appointment. The Attorney General shall disclose to the guardian the current identity and location of the protected person and any other information necessary to enable the guardian to carry out his or her duties under this subsection.

(4) It is the duty of the guardian to proceed with all reasonable diligence and dispatch to enforce the rights of the petitioner under the judgment. The guardian shall, however, endeavor to carry out such enforcement duties in a manner that maximizes, to the extent practicable, the safety and security of the protected person. In no event shall the guardian disclose the new identity or location of the protected person without the permission of the

Attorney General, except that such disclosure may be made to a Federal or State court in order to enforce the judgment. Any good faith disclosure made by the guardian in the performance of his or her duties under this subsection shall not create any civil liability against the United States or any of its officers or employees.

(5) Upon appointment, the guardian shall have the power to perform any act with respect to the judgment which the petitioner could perform, including the initiation of judicial enforcement actions in any Federal or State court or the assignment of such enforcement actions to a third party under applicable Federal or State law. The Federal Rules of Civil Procedure shall apply in any action brought under this subsection to enforce a Federal or State court judgment.

(6) The costs of any action brought under this subsection with respect to a judgment, including any enforcement action described in paragraph (5), and the compensation to be allowed to a guardian appointed in any such action shall be fixed by the court and shall be apportioned among the parties as follows: the petitioner shall be assessed in the amount the petitioner would have paid to collect on the judgment in an action not arising under the provisions of this subsection; the protected person shall be assessed the costs which are normally charged to debtors in similar actions and any other costs which are incurred as a result of an action brought under this subsection. In the event that the costs and compensation to the guardian are not met by the petitioner or by the protected person, the court may, in its discretion, enter judgment against the United States for costs and fees reasonably incurred as a result of the action brought under this subsection.

(7) No officer or employee of the Department of Justice shall in any way impede the efforts of a guardian appointed under this subsection to enforce the judgment with respect to which the guardian was appointed.

(c) The provisions of this section shall not apply to a court order to which section 3524 of this title applies.

Section 3524. Child custody arrangements

(a) The Attorney General may not relocate any child in connection with protection provided to a person under this chapter if it appears that a person other than that protected person has legal custody of that child.

(b) Before protection is provided under this chapter to any person (1) who is a parent of a child of whom that person has custody, and (2) who has obligations to another parent of that child with respect to custody or visitation of that child under a court order, the Attorney General shall obtain and examine a copy of such order for the purpose of assuring that compliance with the order can be achieved. If compliance with a visitation order

cannot be achieved, the Attorney General may provide protection under this chapter to the person only if the parent being relocated initiates legal action to modify the existing court order under subsection (e)(1) of this section. The parent being relocated must agree in writing before being provided protection to abide by any ensuing court orders issued as a result of an action to modify.

(c) With respect to any person provided protection under this chapter (1) who is the parent of a child who is relocated in connection with such protection and (2) who has obligations to another parent of that child with respect to custody or visitation of that child under a State court order, the Attorney General shall, as soon as practicable after the person and child are so relocated, notify in writing the child's parent who is not so relocated that the child has been provided protection under this chapter. The notification shall also include statements that the rights of the parent not so relocated to visitation or custody, or both, under the court order shall not be infringed by the relocation of the child and the Department of Justice responsibility with respect thereto. The Department of Justice will pay all reasonable costs of transportation and security incurred in insuring that visitation can occur at a secure location as designated by the United States Marshals Service, but in no event shall it be obligated to pay such costs for visitation in excess of thirty days a year, or twelve in number a year. Additional visitation may be paid for, in the discretion of the Attorney General, by the Department of Justice in extraordinary circumstances. In the event that the unrelocated parent pays visitation costs, the Department of Justice may, in the discretion of the Attorney General, extend security arrangements associated with such visitation.

(d)(1) With respect to any person provided protection under this chapter (A) who is the parent of a child who is relocated in connection with such protection and (B) who has obligations to another parent of that child with respect to custody or visitation of that child under a court order, an action to modify that court order may be brought by any party to the court order in the District Court for the District of Columbia or in the district court for the district in which the child's parent resides who has not been relocated in connection with such protection.

(2) With respect to actions brought under paragraph (1), the district courts shall establish a procedure to provide a reasonable opportunity for the parties to the court order to mediate their dispute with respect to the order. The court shall provide a mediator for this purpose. If the dispute is mediated, the court shall issue an order in accordance with the resolution of the dispute.

(3) If, within sixty days after an action is brought under paragraph (1) to modify a court order, the dispute has not been mediated, any party to the court order may request arbitration of the dispute. In the case of such a request, the court shall

appoint a master to act as arbitrator, who shall be experienced in domestic relations matters. Rule 53 of the Federal Rules of Civil Procedure shall apply to masters appointed under this paragraph. The court and the master shall, in determining the dispute, give substantial deference to the need for maintaining parent-child relationships, and any order issued by the court shall be in the best interests of the child. In actions to modify a court order brought under this subsection, the court and the master shall apply the law of the State in which the court order was issued or, in the case of the modification of a court order issued by a district court under this section, the law of the State in which the parent resides who was not relocated in connection with the protection provided under this chapter. The costs to the Government of carrying out a court order may be considered in an action brought under this subsection to modify that court order but shall not outweigh the relative interests of the parties themselves and the child.

(4) Until a court order is modified under this subsection, all parties to that court order shall comply with their obligations under that court order subject to the limitations set forth in subsection (c) of this section.

(5) With respect to any person provided protection under this chapter who is the parent of a child who is relocated in connection with such protection, the parent not relocated in connection with such protection may bring an action, in the District Court for the District of Columbia or in the district court for the district in which that parent resides, for violation by that protected person of a court order with respect to custody or visitation of that child. If the court finds that such a violation has occurred, the court may hold in contempt the protected person. Once held in contempt, the protected person shall have a maximum of sixty days, in the discretion of the Attorney General, to comply with the court order. If the protected person fails to comply with the order within the time specified by the Attorney General, the Attorney General shall disclose the new identity and address of the protected person to the other parent and terminate any financial assistance to the protected person unless otherwise directed by the court.

(6) The United States shall be required by the court to pay litigation costs, including reasonable attorneys' fees, incurred by a parent who prevails in enforcing a custody or visitation order; but shall retain the right to recover such costs from the protected person.

(e)(1) In any case in which the Attorney General determines that, as a result of the relocation of a person and a child of whom that person is a parent in connection with protection provided under this chapter, the implementation of a court order with respect to custody or visitation of that child would be substantially impossible, the Attorney General may bring, on behalf of the person provided protection under this chapter, an action to modify the

court order. Such action may be brought in the district court for the district in which the parent resides who would not be or was not relocated in connection with the protection provided under this chapter. In an action brought under this paragraph, if the Attorney General establishes, by clear and convincing evidence, that implementation of the court order involved would be substantially impossible, the court may modify the court order but shall, subject to appropriate security considerations, provide an alternative as substantially equivalent to the original rights of the nonrelocating parent as feasible under the circumstances.

(2) With respect to any State court order in effect to which this section applies, and with respect to any district court order in effect which is issued under this section, if the parent who is not relocated in connection with protection provided under this chapter intentionally violates a reasonable security requirement imposed by the Attorney General with respect to the implementation of that court order, the Attorney General may bring an action in the district court for the district in which that parent resides to modify the court order. The court may modify the court order if the court finds such an intentional violation.

(3) The procedures for mediation and arbitration provided under subsection (d) of this section shall not apply to actions for modification brought under this subsection.

(f) In any case in which a person provided protection under this chapter is the parent of a child of whom that person has custody and has obligations to another parent of that child concerning custody and visitation of that child which are not imposed by court order, that person, or the parent not relocated in connection with such protection, may bring an action in the district court of the district in which that parent not relocated resides to obtain an order providing for custody or visitation, or both, of that child. In any such action, all the provisions of subsection (d) of this section shall apply.

(g) In any case in which an action under this section involves court orders from different States with respect to custody or visitation of the same child, the court shall resolve any conflicts by applying the rules of conflict of laws of the State in which the court is sitting.

(h)(1) Subject to paragraph (2), the costs of any action described in subsection (d), (e), or (f) of this section shall be paid by the United States.

(2) The Attorney General shall insure that any State court order in effect to which this section applies and any district court order in effect which is issued under this section are carried out. The Department of Justice shall pay all costs and fees described in subsections (c) and (d) of this section.

(i) As used in this section, the term "parent" includes any person who stands in the place of a parent by law.

(a) The Attorney General may pay restitution to, or in the case of death, compensation for the death of any victim of a crime that causes or threatens death or serious bodily injury and that is committed by any person during a period in which that person is provided protection under this chapter.

(b) Not later than four months after the end of each fiscal year, the Attorney General shall transmit to the Congress a detailed report on payments made under this section for such year.

(c) There are authorized to be appropriated for the fiscal year 1985 and for each fiscal year thereafter, \$1,000,000 for payments under this section.

(d) The Attorney General shall establish guidelines and procedures for making payments under this section. The payments to victims under this section shall be made for the types of expenses provided for in section 3579(b) (FOOTNOTE 1) of this title, except that in the case of the death of the victim, an amount not to exceed \$50,000 may be paid to the victim's estate. No payment may be made under this section to a victim unless the victim has sought restitution and compensation provided under Federal or State law or by civil action. Such payments may be made only to the extent the victim, or the victim's estate, has not otherwise received restitution and compensation, including insurance payments, for the crime involved. Payments may be made under this section to victims of crimes occurring on or after the date of the enactment of this chapter. (FOOTNOTE 1) In the case of a crime occurring before the date of the enactment of this chapter, (FOOTNOTE 1) a payment may be made under this section only in the case of the death of the victim, and then only in an amount not exceeding \$25,000, and such a payment may be made notwithstanding the requirements of the third sentence of this subsection.

(FOOTNOTE 1) See References in Text note below.

(e) Nothing in this section shall be construed to create a cause of action against the United States.

Section 3526. Cooperation of other Federal agencies and State governments; reimbursement of expenses

(a) Each Federal agency shall cooperate with the Attorney General in carrying out the provisions of this chapter and may provide, on a reimbursable basis, such personnel and services as the Attorney General may request in carrying out those provisions.

(b) In any case in which a State government requests the Attorney General to provide protection to any person under this chapter -

(1) the Attorney General may enter into an agreement with that State government in which that government agrees to reimburse the United States for expenses incurred in providing protection to that person under this chapter; and

(2) the Attorney General shall enter into an agreement with that State government in which that government agrees to cooperate with the Attorney General in carrying out the provisions of this chapter with respect to all persons.

Section 3527. Additional authority of Attorney General

The Attorney General may enter into such contracts or other agreements as may be necessary to carry out this chapter. Any such contract or agreement which would result in the United States being obligated to make outlays may be entered into only to the extent and in such amount as may be provided in advance in an appropriation Act.

REPUBLIC ACT NO. 6981**AN ACT PROVIDING FOR A WITNESS PROTECTION, SECURITY AND
BENEFIT PROGRAM AND FOR OTHER PURPOSES.**

Section 1. Name of Act. — This Act shall be known as the "*Witness Protection, Security and Benefit Act.*"

Sec. 2. Implementation of Program. — The Department of Justice, hereinafter referred to as the Department, through its Secretary, shall formulate and implement a "Witness Protection, Security and Benefit Program", hereinafter referred to as the Program, pursuant to and consistent with the provisions of this Act.

The Department may call upon any department, bureau, office or any other executive agency to assist in the implementation of the Program and the latter offices shall be under legal duty and obligation to render such assistance.

Sec. 3. Admission into the Program. — Any person who has witnessed or has knowledge or information on the commission of a crime and has testified or is testifying or about to testify before any judicial or quasi-judicial body, or before any investigating authority, may be admitted into the Program:

Provided, That:

- (a) the offense in which his testimony will be used is a grave felony as defined under the Revised Penal Code, or its equivalent under special laws;

- (b) his testimony can be substantially corroborated in its material points;
- (c) he or any member of his family within the second civil degree of consanguinity or affinity is subjected to threats to his life or bodily injury or there is a likelihood that he will be killed, forced, intimidated, harassed or corrupted to prevent him from testifying, or to testify falsely, or evasively, because or on account of his testimony; and
- (d) he is not a law enforcement officer, even if he would be testifying against the other law enforcement officers. In such a case, only the immediate members of his family may avail themselves of the protection provided for under this Act.

If the Department, after examination of said applicant and other relevant facts, is convinced that the requirements of this Act and its implementing rules and regulations have been complied with, it shall admit said applicant to the Program, require said witness to execute a sworn statement detailing his knowledge or information on the commission of the crime, and thereafter issue the proper certification. For purposes of this Act, any such person admitted to the Program shall be known as the Witness.

Sec. 4. Witness in Legislative Investigations. — In case of legislative investigations in aid of legislation, a witness, with his express consent, may be admitted into the Program upon the recommendation of the legislative committee where his testimony is needed when in its judgment there is pressing necessity therefor. Provided, That such recommendation is approved by the President of the Senate or the Speaker of the House of Representatives, as the case may be.

Sec. 7. Confidentiality of Proceedings. — All proceedings involving application for admission into the Program and the action taken thereon shall be confidential in nature. No information or documents given or submitted in support thereof shall be released except upon written order of the Department or the proper court.

Any person who violates the confidentiality of said proceedings shall upon conviction be punished with imprisonment of not less than one (1) year but not more than six (6) years and deprivation of the right to hold a public office or employment for a period of five (5) years.

Sec. 8. Rights and Benefits. — The witness shall have the following rights and benefits:

(a) To have a secure housing facility until he has testified or until the threat, intimidation or harassment disappears or is reduced to a manageable or tolerable level. When the circumstances warrant, the Witness shall be entitled to relocation and/or change of personal identity at the expense of the Program. This right may be extended to any member of the family of the Witness within the second civil degree of consanguinity or affinity.

(b) The Department shall, whenever practicable, assist the Witness in obtaining a means of livelihood. The Witness relocated pursuant to this Act shall be entitled to a financial assistance from the Program for his support and that of his family in such amount and for such duration as the Department shall determine.

(c) In no case shall the Witness be removed from or demoted in work because or on account of his absences due to his attendance before any judicial or quasi-judicial body or investigating authority, including legislative investigations in aid of legislation, in going thereto and in coming therefrom: Provided, That his employer is notified through a certification issued by the Department, within a period of thirty (30) days from the date when the Witness last reported for work: Provided, further, That in the case of prolonged transfer or permanent relocation, the employer shall have the option to remove the Witness from employment after securing clearance from the Department upon the recommendation of the Department of Labor and Employment.

Any Witness who failed to report for work because of witness duty shall be paid his equivalent salaries or wages corresponding to the number of days of absence occasioned by the Program. For purposes of this Act, any fraction of a day shall constitute a full day salary or wage. This provision shall be applicable to both government and private employees.

(d) To be provided with reasonable traveling expenses and subsistence allowance by the Program in such amount as the Department may determine for his attendance in the court, body or authority where his testimony is required, as well as conferences and interviews with prosecutors or investigating officers.

(e) To be provided with free medical treatment, hospitalization and medicines for any injury or illness incurred or suffered by him because of witness duty in any private or public hospital, clinic, or at any such institution at the expense of the Program.

(f) If a Witness is killed, because of his participation in the Program, his heirs shall be entitled to a burial benefit of not less than Ten thousand pesos (P10,000.00) from the Program exclusive of any other similar benefits he may be entitled to under other existing laws.

(g) In case of death or permanent incapacity, his minor or dependent children shall be entitled to free education, from primary to college level in any state, or private school, college or university as may be determined by the Department, as long as they shall have qualified thereto.

Sec. 9. Speedy Hearing or Trial. — In any case where a Witness admitted into the Program shall testify, the judicial or quasi-judicial body, or investigating authority shall assure a speedy hearing or trial and shall endeavor to finish said proceeding within three (3) months from the filing of the case.

Sec. 10. State Witness. — Any person who has participated in the commission of a crime and desires to be a witness for the State, can apply and, if qualified as determined in this Act and by the Department, shall be admitted into the Program whenever the following circumstances are present: *chan robes virtual law library*

- (a) the offense in which his testimony will be used is a grave felony as defined under the Revised Penal Code or its equivalent under special laws;
- (b) there is absolute necessity for his testimony;
- (c) there is no other direct evidence available for the proper prosecution of the offense committed:

- (d) his testimony can be substantially corroborated on its material points;
- (e) he does not appear to be most guilty; and
- (f) he has not at any time been convicted of any crime involving moral turpitude.

An accused discharged from an information or criminal complaint by the court in order that he may be a State Witness pursuant to Section 9 and 10 of Rule 119 of the Revised Rules of Court may upon his petition be admitted to the Program if he complies with the other requirements of this Act. Nothing in this Act shall prevent the discharge of an accused, so that he can be used as a State Witness under Rule 119 of the Revised Rules of Court.

Sec. 11. Sworn Statement. — Before any person is admitted into the Program pursuant to the next preceding Section he shall execute a sworn statement describing in detail the manner in which the offense was committed and his participation therein. If after said examination of said person, his sworn statement and other relevant facts, the Department is satisfied that the requirements of this Act and its implementing rules are complied with, it may admit such person into the Program and issue the corresponding certification.

If his application for admission is denied, said sworn statement and any other testimony given in support of said application shall not be admissible in evidence, except for impeachment purposes.

Sec. 12. Effect of Admission of a State Witness into the Program. — The certification of admission into the Program by the Department shall be given full faith and credit by the provincial or city prosecutor who is required not to include the

In case of refusal of said Witness to testify or give evidence or produce books, documents, records, or writings, on the ground of the right against self-incrimination, and the state prosecutor or investigator believes that such evidence is absolutely necessary for a successful prosecution of the offense or offenses charged or under investigation, he, with the prior approval of the department, shall file a petition with the appropriate court for the issuance of an order requiring said Witness to testify, give evidence or produce the books, documents, records, and writings described, and the court shall issue the proper order.

The court, upon motion of the state prosecutor or investigator, shall order the arrest and detention of the Witness in any jail contiguous to the place of trial or investigation until such time that the Witness is willing to give such testimony or produce such documentary evidence.

Sec. 15. Perjury or Contempt. — No Witness shall be exempt from prosecution for perjury or contempt committed while giving testimony or producing evidence under compulsion pursuant to this Act. The penalty next higher in degree shall be imposed in case of conviction for perjury. The procedure prescribed under Rule 71 of the Rules of Court shall be followed in contempt proceedings but the penalty to be imposed shall not be less than one (1) month but not more than one (1) year imprisonment.

Sec. 16. Credibility of Witness. — In all criminal cases, the fact of the entitlement of the Witness to the protection and benefits provided for in this Act shall not be admissible in evidence to diminish or affect his credibility.

Sec. 17. Penalty for Harassment of Witness. — Any person who harasses a Witness and thereby hinders, delays, prevents or dissuades a Witness from:

Expenses incurred in the implementation of the Program may be recovered as part of the cost or indemnity imposed upon the accused.

Furthermore, other funding schemes or sources, subject to the limitations of the law, shall be allowed in furtherance hereof.

Sec. 21. Separability Clause. — The declaration of unconstitutionality or invalidity of any provision of this Act shall not affect the other provisions hereof.

Sec. 22. Effectivity. — This Act shall take effect after fifteen (15) days following its publication in two (2) newspapers of general circulation.

<http://www.chanrobles.com/republicactno6981.htm>

(chan robles virtual law library)

Public Interest Disclosure Act 1998
1998 Chapter 23 - continued

An Act to protect individuals who make certain disclosures of information in the public interest; to allow such individuals to bring action in respect of victimisation; and for connected purposes.

[2nd July 1998]

BE IT ENACTED by the Queen's most Excellent Majesty, by and with the advice and consent of the Lords Spiritual and Temporal, and Commons, in this present Parliament assembled, and by the authority of the same, as follows:-

Protected disclosures. 1. After Part IV of the Employment Rights Act 1996 (in this Act referred to as "the 1996 Act") there is inserted-

"PART IVA

PROTECTED DISCLOSURES

Meaning of "protected disclosure". 43A. In this Act a "protected disclosure" means a qualifying disclosure (as defined by section 43B) which is made by a worker in accordance with any of sections 43C to 43H.

Disclosures qualifying for protection. 43B. - (1) In this Part a "qualifying disclosure" means any disclosure of information which, in the reasonable belief of the worker making the disclosure, tends to show one or more of the following-

(a) that a criminal offence has been committed, is being committed or is likely to be committed,

(b) that a person has failed, is failing or is likely to fail to comply with any legal obligation to which he is subject,

(c) that a miscarriage of justice has occurred, is occurring or is likely to occur,

(d) that the health or safety of any individual has been, is being or is likely to be endangered,

(e) that the environment has been, is being or is likely to be damaged, or

(f) that information tending to show any matter falling within any one of the preceding paragraphs has been, is being or is likely to be deliberately concealed.

(2) For the purposes of subsection (1), it is immaterial whether the relevant failure occurred, occurs or would occur in the United Kingdom or elsewhere, and whether the law applying to it is that of the United Kingdom or of any other country or territory.

(3) A disclosure of information is not a qualifying disclosure if the person making the disclosure commits an offence by making it.

(4) A disclosure of information in respect of which a claim to legal professional privilege (or, in Scotland, to confidentiality as between client and professional legal adviser) could be maintained in legal proceedings is not a qualifying disclosure if it is made by a person to whom the information had been disclosed in the course of obtaining legal advice.

(5) In this Part "the relevant failure", in relation to a qualifying disclosure, means the matter falling within paragraphs (a) to (f) of subsection (1).

Disclosure to employer or other responsible person. 43C. - (1) A qualifying disclosure is made in accordance with this section if the worker makes the disclosure in good faith-

- (a) to his employer, or
- (b) where the worker reasonably believes that the relevant failure relates solely or mainly to-
 - (i) the conduct of a person other than his employer, or
 - (ii) any other matter for which a person other than his employer has legal responsibility, to that other person.

(2) A worker who, in accordance with a procedure whose use by him is authorised by his employer, makes a qualifying disclosure to a person other than his employer, is to be treated for the purposes of this Part as making the qualifying disclosure to his employer.

Disclosure to legal adviser. 43D. A qualifying disclosure is made in accordance with this section if it is made in the course of obtaining legal advice.

Disclosure to Minister of the Crown. 43E. A qualifying disclosure is made in accordance with this section if-

- (a) the worker's employer is-
 - (i) an individual appointed under any enactment by a Minister of the Crown, or
 - (ii) a body any of whose members are so appointed, and
- (b) the disclosure is made in good faith to a Minister of the Crown.

Disclosure to prescribed person. 43F. - (1) A qualifying disclosure is made in accordance with this section if the worker-

- (a) makes the disclosure in good faith to a person prescribed by an order made by the Secretary of State for the purposes of this section, and
- (b) reasonably believes-
 - (i) that the relevant failure falls within any description of matters in respect of which that person is so prescribed, and
 - (ii) that the information disclosed, and any allegation contained in it, are substantially true.

(2) An order prescribing persons for the purposes of this section may specify persons or descriptions of persons, and shall specify the descriptions of matters in respect of which each person, or persons of each description, is or are prescribed.

Disclosure in other cases. 43G. - (1) A qualifying disclosure is made in accordance with this section if-

- (a) the worker makes the disclosure in good faith,
- (b) he reasonably believes that the information disclosed, and any allegation contained in it, are substantially true,
- (c) he does not make the disclosure for purposes of personal gain,
- (d) any of the conditions in subsection (2) is met, and
- (e) in all the circumstances of the case, it is reasonable for him to make the disclosure.

(2) The conditions referred to in subsection (1)(d) are-

(a) that, at the time he makes the disclosure, the worker reasonably believes that he will be subjected to a detriment by his employer if he makes a disclosure to his employer or in accordance with section 43F,

(b) that, in a case where no person is prescribed for the purposes of section 43F in relation to the relevant failure, the worker reasonably believes that it is likely that evidence relating to the relevant failure will be concealed or destroyed if he makes a disclosure to his employer, or

(c) that the worker has previously made a disclosure of substantially the same information-

(i) to his employer, or

(ii) in accordance with section 43F.

(3) In determining for the purposes of subsection (1)(e) whether it is reasonable for the worker to make the disclosure, regard shall be had, in particular, to-

(a) the identity of the person to whom the disclosure is made,

(b) the seriousness of the relevant failure,

(c) whether the relevant failure is continuing or is likely to occur in the future,

(d) whether the disclosure is made in breach of a duty of confidentiality owed by the employer to any other person,

(e) in a case falling within subsection (2)(c)(i) or (ii), any action which the employer or the person to whom the previous disclosure in accordance with section 43F was made has taken or might reasonably be expected to have taken as a result of the previous disclosure, and

(f) in a case falling within subsection (2)(c)(i), whether in making the disclosure to the employer the worker complied with any procedure whose use by him was authorised by the employer.

(4) For the purposes of this section a subsequent disclosure may be regarded as a disclosure of substantially the same information as that disclosed by a previous disclosure as mentioned in subsection (2)(c) even though the subsequent disclosure extends to information about action taken or not taken by any person as a result of the previous disclosure.

Disclosure of exceptionally serious failure. 43H. - (1) A qualifying disclosure is made in accordance with this section if-

(a) the worker makes the disclosure in good faith,

(b) he reasonably believes that the information disclosed, and any allegation contained in it, are substantially true,

(c) he does not make the disclosure for purposes of personal gain,
 (d) the relevant failure is of an exceptionally serious nature, and
 (e) in all the circumstances of the case, it is reasonable for him to make the disclosure.

(2) In determining for the purposes of subsection (1)(e) whether it is reasonable for the worker to make the disclosure, regard shall be had, in particular, to the identity of the person to whom the disclosure is made.

Contractual duties of confidentiality. 43J. - (1) Any provision in an agreement to which this section applies is void in so far as it purports to preclude the worker from making a protected disclosure.

(2) This section applies to any agreement between a worker and his employer (whether a worker's contract or not), including an agreement to refrain from instituting or continuing any proceedings under this Act or any proceedings for breach of contract.

Extension of meaning of "worker" etc. for Part IVA. 43K. - (1) For the purposes of this Part "worker" includes an individual who is not a worker as defined by section 230(3) but who-

(a) works or worked for a person in circumstances in which-
 (i) he is or was introduced or supplied to do that work by a third person, and
 (ii) the terms on which he is or was engaged to do the work are or were in practice substantially determined not by him but by the person for whom he works or worked, by the third person or by both of them,

(b) contracts or contracted with a person, for the purposes of that person's business, for the execution of work to be done in a place not under the control or management of that person and would fall within section 230(3)(b) if for "personally" in that provision there were substituted "(whether personally or otherwise)",

(c) works or worked as a person providing general medical services, general dental services, general ophthalmic services or pharmaceutical services in accordance with arrangements made-

(i) by a Health Authority under section 29, 35, 38 or 41 of the National Health Service Act 1977, or

(ii) by a Health Board under section 19, 25, 26 or 27 of the National Health Service (Scotland) Act 1978, or

(d) is or was provided with work experience provided pursuant to a training course or programme or with training for employment (or with both) otherwise than-

(i) under a contract of employment, or
 (ii) by an educational establishment on a course run by that establishment;
 and any reference to a worker's contract, to employment or to a worker being "employed" shall be construed accordingly.

(2) For the purposes of this Part "employer" includes-

(a) in relation to a worker falling within paragraph (a) of subsection (1), the person who substantially determines or determined the terms on which he is or was engaged,

(b) in relation to a worker falling within paragraph (c) of that subsection, the authority or board referred to in that paragraph, and

(c) in relation to a worker falling within paragraph (d) of that subsection, the person providing the work experience or training.

(3) In this section "educational establishment" includes any university, college, school or other educational establishment.

Other interpretative provisions. 43L. - (1) In this Part-

"qualifying disclosure" has the meaning given by section 43B;

"the relevant failure", in relation to a qualifying disclosure, has the meaning given by section 43B(5).

(2) In determining for the purposes of this Part whether a person makes a disclosure for purposes of personal gain, there shall be disregarded any reward payable by or under any enactment.

(3) Any reference in this Part to the disclosure of information shall have effect, in relation to any case where the person receiving the information is already aware of it, as a reference to bringing the information to his attention."

Public Interest Disclosure Act 1998
1998 Chapter 23 - continued
PART IVA, PROTECTED DISCLOSURES - continued

Right not to suffer detriment. 2. After section 47A of the 1996 Act there is inserted-

"Protected disclosures. 47B. - (1) A worker has the right not to be subjected to any detriment by any act, or any deliberate failure to act, by his employer done on the ground that the worker has made a protected disclosure.

(2) Except where the worker is an employee who is dismissed in circumstances in which, by virtue of section 197, Part X does not apply to the dismissal, this section does not apply where-

(a) the worker is an employee, and

(b) the detriment in question amounts to dismissal (within the meaning of that Part).

(3) For the purposes of this section, and of sections 48 and 49 so far as relating to this section, "worker", "worker's contract", "employment" and "employer" have the extended meaning given by section 43K."

Complaints to employment tribunal. 3. In section 48 of the 1996 Act (complaints to employment tribunals), after subsection (1) there is inserted-

"(1A) A worker may present a complaint to an employment tribunal that he has been subjected to a detriment in contravention of section 47B."

Limit on amount of compensation. 4. - (1) Section 49 of the 1996 Act (remedies) is amended as follows.

(2) At the beginning of subsection (2) there is inserted "Subject to subsection (6)".

(3) After subsection (5) there is inserted-

"(6) Where-

(a) the complaint is made under section 48(1A),

(b) the detriment to which the worker is subjected is the termination of his worker's contract, and

(c) that contract is not a contract of employment,

any compensation must not exceed the compensation that would be payable under Chapter II of Part X if the worker had been an employee and had been dismissed for the reason specified in section 103A."

Unfair dismissal. 5. After section 103 of the 1996 Act there is inserted-

"Protected disclosure. 103A. An employee who is dismissed shall be regarded for the purposes of this Part as unfairly dismissed if the reason (or, if more than one, the principal reason) for the dismissal is that the employee made a protected disclosure."

Redundancy. 6. After subsection (6) of section 105 of the 1996 Act (redundancy) there is inserted-

"(6A) This subsection applies if the reason (or, if more than one, the principal reason) for which the employee was selected for dismissal was that specified in section 103A."

Exclusion of restrictions on right not to be unfairly dismissed. 7. - (1) In subsection (3) of section 108 of the 1996 Act (cases where qualifying period of employment not required), after paragraph (f) there is inserted-

"(ff) section 103A applies,"

(2) In subsection (2) of section 109 of the 1996 Act (disapplication of upper age limit), after paragraph (f) there is inserted-

"(ff) section 103A applies,".

Compensation for unfair dismissal. 8. - (1) In section 112(4) of the 1996 Act (compensation for unfair dismissal) after "sections 118 to 127A" there is inserted "or in accordance with regulations under section 127B".

(2) In section 117 of that Act (enforcement of order for reinstatement or re-engagement)-

(a) in subsection (2) after "section 124" there is inserted "and to regulations under section 127B", and

(b) in subsection (3) after "and (2)" there is inserted "and to regulations under section 127B".

(3) In section 118 of that Act (general provisions as to unfair dismissal), at the beginning of subsection (1) there is inserted "Subject to regulations under section 127B,".

(4) After section 127A of the 1996 Act there is inserted-

"Dismissal as a result of protected disclosure. 127B. - (1) This section applies where the reason (or, if more than one, the principal reason)-

(a) in a redundancy case, for selecting the employee for dismissal, or
 (b) otherwise, for the dismissal,
 is that specified in section 103A.

(2) The Secretary of State may by regulations provide that where this section applies any award of compensation for unfair dismissal under section 112(4) or 117(1) or 117(3) shall, instead of being calculated in accordance with the provisions of sections 117 to 127A, consist of one or more awards calculated in such manner as may be prescribed by the regulations.

(3) Regulations under this section may, in particular, apply any of the provisions of sections 117 to 127A with such modifications as may be specified in the regulations."

Interim relief. 9. In sections 128(1)(b) and 129(1) of the 1996 Act (which relate to interim relief) for "or 103" there is substituted ", 103 or 103A".

Crown employment. 10. In section 191 of the 1996 Act (Crown employment), in subsection (2) after paragraph (a) there is inserted-

"(aa) Part IVA,".

National security. 11. - (1) Section 193 of the 1996 Act (national security) is amended as follows.

(2) In subsection (2) after paragraph (b) there is inserted-

"(bb) Part IVA,
 (bc) in Part V, section 47B,".

(3) After subsection (3) of that section there is inserted-

"(4) Part IVA and sections 47B and 103A do not have effect in relation to employment for the purposes of the Security Service, the Secret Intelligence Service or the Government Communications Headquarters."

Work outside Great Britain. 12. - (1) Section 196 of the 1996 Act (employment outside Great Britain) is amended as follows.

(2) After subsection (3) there is inserted-

"(3A) Part IVA and section 47B do not apply to employment where under the worker's contract he ordinarily works outside Great Britain."

(3) In subsection (5), after "subsections (2)" there is inserted ", (3A)".

Police officers. 13. In section 200 of the 1996 Act (police officers), in subsection (1) (which lists provisions of the Act which do not apply to employment under a contract of employment in police service, or to persons engaged in such employment)-

(a) after "Part III" there is inserted ", Part IVA", and

(b) after "47" there is inserted ", 47B".

Remedy for infringement of rights. 14. In section 205 of the 1996 Act (remedy for infringement of certain rights) after subsection (1) there is inserted-

"(1A) In relation to the right conferred by section 47B, the reference in subsection (1) to an employee has effect as a reference to a worker."

Interpretative provisions of 1996 Act. 15. - (1) At the end of section 230 of the 1996 Act (employees, workers etc) there is inserted-

"(6) This section has effect subject to sections 43K and 47B(3); and for the purposes of Part XIII so far as relating to Part IVA or section 47B, "worker", "worker's contract" and, in relation to a worker, "employer", "employment" and "employed" have the extended meaning given by section 43K."

(2) In section 235 of the 1996 Act (other definitions) after the definition of "position" there is inserted-

""protected disclosure" has the meaning given by section 43A,".

Dismissal of those taking part in unofficial industrial action. 16. - (1) In section 237 of the Trade Union and Labour Relations (Consolidation) Act 1992 (dismissal of those taking part in unofficial industrial action), in subsection (1A) (which provides that the exclusion of the right to complain of unfair dismissal does not apply in certain cases)-

(a) for "or 103" there is substituted ", 103 or 103A", and

(b) for "and employee representative cases)" there is substituted "employee representative and protected disclosure cases)".

Corresponding provision for Northern Ireland. 17. An Order in Council under paragraph 1(1)(b) of Schedule 1 to the Northern Ireland Act 1974 (legislation for Northern Ireland in the interim period) which states that it is made only for purposes corresponding to those of this Act-

(a) shall not be subject to paragraph 1(4) and (5) of that Schedule (affirmative resolution of both Houses of Parliament), but

(b) shall be subject to annulment in pursuance of a resolution of either House of Parliament.

Short title, interpretation, commencement and extent. 18. - (1) This Act may be cited as the Public Interest Disclosure Act 1998.

(2) In this Act "the 1996 Act" means the Employment Rights Act 1996.

(3) Subject to subsection (4), this Act shall come into force on such day or days as the Secretary of State may by order made by statutory instrument appoint, and different days may be appointed for different purposes.

(4) The following provisions shall come into force on the passing of this Act-

(a) section 1 so far as relating to the power to make an order under section 43F of the 1996 Act,

(b) section 8 so far as relating to the power to make regulations under section 127B of the 1996 Act,

(c) section 17, and

(d) this section.

(5) This Act, except section 17, does not extend to Northern Ireland.

Whistleblower Protection Act

(Purpose)

Article 1

The Purpose of this Act is to protect the Whistleblower and to promote compliance with the laws and regulations concerning the protection of the life, health, property, and any other interests of people by nullifying the dismissal of, and prohibiting any other disadvantageous treatment of, any Whistleblower by reason of his or her Whistleblowing and specifying the measures that the businesses and Administrative Organ shall take with regard to the Whistleblowing, and to contribute to the stability of people's lives and the sound development of the society and economy in Japan.

(Definitions)

Article 2

(1) For the purpose of this Act, the term "Whistleblowing" means any reporting made by a worker (in the sense of "worker" as defined in Article 9 of the Labor Standards Law (Law No. 49 of 1947); hereinafter the same), not for the purpose of gaining illegal benefits, causing damage to someone, or attaining any other illegal objective, about any Act Subject to Whistleblowing that occurs or is about to occur with regard to the Entity in Which the Worker Works (referring to any of the businesses (referring to a corporation, any other organization, or an individual engaged in business; hereinafter the same) listed in the following (i)-(iii); hereinafter the same) or, about any Act Subject to Whistleblowing relevant to business that occurs or is about to occur with regard to an executive, employee, agent, or any other person of the Entity in Which the Worker Works, to the Entity in Which the Worker Works or the person appointed by the Entity in Which the Worker Works (hereinafter referred to as "Entity in Which the Worker Works, etc."), or to an Administrative Organ authorized to impose a disposition (referring to such action as ordering, cancellation, or exercise of any other public authority; hereinafter the same) or give a recommendation, etc. (referring to a recommendation and any other action that is not considered as a disposition; hereinafter the same) on the Act Subject to Whistleblowing, or any person to whom such Whistleblowing is considered necessary to be made in order to prevent the occurrence of the Act Subject to Whistleblowing or the spread of damage caused by the Act Subject to Whistleblowing (including any person who suffers or might suffer damage from the Act Subject to Whistleblowing, but excluding any person who might damage the competitive position or any other legitimate interests of the Entity in Which the Worker Works; the same shall apply to Article 3 (iii).).

- (i) A business which employs the worker itself (excluding such businesses as specified in (ii));
 - (ii) In the case where the worker is a dispatched worker (in the sense of “dispatched worker” as defined in Article 2 (ii) of the Law for Securing the Proper Operation of Worker Dispatching Undertakings and Improved Working Conditions for Dispatched Workers (Law No. 88 of 1985; referred to as the “Worker Dispatch Law” in Article 4 hereof); hereinafter the same), a business which receives labor dispatch services (in the sense of labor dispatch as defined in Article 2(i); the same shall apply to Article 5(2) hereof) of the dispatched worker; or
 - (iii) In the case where the business specified in the preceding two Items do business based on a contract for work or any other contract with another business, and the worker engages in that business, such other business.
- (2) For the purpose of this Act, the term “Whistleblower” means a worker who has blown the whistle as specified in this Act.
- (3) For the purpose of this Act, the term “Act Subject to Whistleblowing” means –
- (i) Any criminal act related to such offense as specified in the laws (including the orders based on those laws; the same shall apply to the following Item) listed in the attached list as laws concerning the protection of individuals’ lives and health, the protection of consumer benefit, the protection of the environment and the protection of fair competition, and other laws concerning the protection of peoples’ lives, health, property and other interests ; or
 - (ii) In the case where a violation of a disposition imposed under any of the laws listed in the attached list constitutes an act specified in the preceding Item, the act due to which the disposition is imposed (In the case where the act due to which the disposition is imposed is a violation of another disposition imposed under any of the laws listed in the attached list or is the nonobservance of a recommendation, etc., made under any of the laws listed in the attached list, the act referred to in this Item includes the act due to which such another disposition is imposed or the act due to which the recommendation, etc., is made.).
- (4) For the purpose of this Act, the term “Administrative Organ” means –
- (i) The Cabinet Office, Imperial Household Agency, any organ specified in Article 49 (1) or (2) of the Law to Establish the Cabinet Office (Law No. 89 of 1999), any agency specified in Article 3(2) of the National Government Organization Law (Law No. 120 of 1948), any organ established under the supervision of the Cabinet based on laws, any organ that is established under these organ, or any staff member of these organ who is permitted by law to independently exercise his or her authority; or

- (ii) Any organization of a local municipal entity (excluding the assemblies).

(Nullification of Dismissal)

Article 3

If a Whistleblower is dismissed by such business as specified in Article 2(1)(i) on the basis of such Whistleblowing made in such case as specified in each Item set forth below, the dismissal shall be null and void:

- (i) [In the case where an Act Subject to Whistleblowing is considered to occur or to be about to occur] Whistleblowing to the Entity in Which the Worker Works, etc.;
- (ii) [In the case where there is a sufficient reason for the Whistleblower to believe that an Act Subject to Whistleblowing occurs or is about to occur] Whistleblowing to an Administrative Organ authorized to impose a disposition or give a recommendation, etc., on the Act Subject to Whistleblowing; or
- (iii) [In the case where there is a sufficient reason for the Whistleblower to believe that an Act Subject to Whistleblowing occurs or is about to occur, and there is a situation that falls under any of the following subitems] Whistleblowing to any person to whom such Whistleblowing is considered necessary to be made in order to prevent the occurrence of the Act Subject to Whistleblowing or the spread of damage caused by the Act Subject to Whistleblowing:
 - (a) In the event where the Whistleblower has a sufficient reason to believe that he or she will receive a dismissal or any other disadvantageous treatment if he or she reports an Act Subject to Whistleblowing as specified in the preceding two Items;
 - (b) In the event where the Whistleblower has a sufficient reason to believe that the evidence as to the Act Subject to Whistleblowing might be concealed, falsified, or altered if he or she reports an Act Subject to Whistleblowing as specified in Item (i);
 - (c) In the event where the Whistleblower was requested by the Entity in Which the Worker Works, without any justifiable reason, not to report an Act Subject to Whistleblowing as specified in the preceding two Items;
 - (d) In the event where the Whistleblower does not receive notice from the Entity in Which the Worker Works, etc., about the commencement of an investigation on the Act Subject to Whistleblowing within twenty days although the Whistleblowing as specified in Item (i) was made by a means of written information (including a record made by electronic means, magnetic means or other means that cannot be directly perceived by human sense; the same shall apply to Article 9), or where the Entity in Which the Worker Works, etc., fails to

conduct an investigation on the Act Subject to Whistleblowing without any sufficient reason; or

(e) In the event where the Whistleblower has a sufficient reason to believe that some damage is caused or is about to be caused to the life or health of a person.

(Nullification of the Cancellation of a Worker Dispatch Agreement)

Article 4

In the case where a Whistleblower is a dispatched worker working under the supervision and instruction of such business as specified in Article 2 (1)(ii) hereof, and such business specified in Article 2(ii) cancels a worker dispatch agreement (in the sense of worker dispatch agreement as defined in Article 26(i) of the Worker Dispatch Law) on the basis of such Whistleblowing by the dispatched worker as specified in the Items of the preceding Article, such cancellation shall be null and void.

(Prohibition of Disadvantageous Treatment)

Article 5

(1) In addition to such disadvantageous treatment as specified in Article 3 hereof, such business as specified in Article 2(1)(i) hereof shall not give any Whistleblower who is or was an employee of the business disadvantageous treatment such as demotion or a salary cut on the basis of such Whistleblowing as specified in the Items of Article 3 hereof.

(2) In addition to such disadvantageous treatment as specified in the preceding Article, such business as specified in Article 2(1)(ii) hereof shall not give any Whistleblower who is a dispatched worker working under the supervision and instruction of the business disadvantageous treatment, such as asking the business dispatching the Whistleblower to replace him or her with another dispatched worker, on the basis of such Whistleblowing as specified in the Items of Article 3 hereof.

(Provision on Interpretation)

Article 6

(1) The provisions of the preceding three Articles shall not preclude the application of the provisions of other laws and regulations (referring to laws and orders based on laws; the same shall apply to Article 10(1) hereof) that prohibit a dismissal or any other disadvantageous treatment of any worker or dispatched worker on the basis of the fact that the worker has reported any Act Subject to Whistleblowing.

(2) The provisions of the Article 3 hereof shall not preclude the application of the provision of Article 18-2 of the Labor Standards Law.

(Treatment of National Public Employees in the Regular Service, etc.)**Article 7**

Notwithstanding the provisions of Article 3 through Article 5 hereof, the National Public Service Law (Law No. 120 of 1947, including the case where the said law applies *mutatis mutandis* to the Temporary Measures Law Concerning Court Officials (Law No. 299 of 1951)), Diet Officials Law (Law No. 85 of 1947), Self-Defense Forces Law (Law No. 165 of 1954), and Local Public Service Law (Law No. 261 of 1950) shall apply a national public employee in the regular service, court official subject to the Temporary Measures Law Concerning Court Officials, Diet official subject to the Diet Officials Law, SDF personnel specified in Article 2(5) of the Self-Defense Forces Law, and a local public employee in the regular service (collectively referred to as “National Public Employee(s) in the Regular Service, etc.” in this Article) regarding the prohibition of dismissal or any other disadvantageous treatment of a National Public Employee in the Regular Service, etc., on the basis of such Whistleblowing as specified in the Items of Article 3 hereof. In this case, the persons authorized to appoint National Public Employees in the Regular Service, etc., and any other business specified in Article 2(1)(i) hereof shall apply the provisions of these laws in order to prevent dismissal or any other disadvantageous treatment of any National Public Employee in the Regular Service, etc., on the bases of the fact that he or she has engaged in such Whistleblowing as specified in the Items of Article 3 hereof.

(Protection of Legitimate Interests, etc., of Others)**Article 8**

Any worker who engages in such Whistleblowing as specified in the Items of Article 3 hereof shall make efforts not to damage the legitimate interests of others and the interest of the public.

(Notification of Remedial Measures, etc.)**Article 9**

Any business which receives from a Whistleblower a written report through such Whistleblowing as specified in Article 3(i) hereof shall make efforts to notify the Whistleblower, without delay, that the business has taken measures that are considered necessary to stop the Act Subject to Whistleblowing reported through the Whistleblowing or to otherwise remedy the Act Subject to Whistleblowing or that the business has not discovered the Act Subject to Whistleblowing reported through the Whistleblowing.

(Measures That Should Be Taken By the Administrative Organ)**Article 10**

(1) Any Administrative Organ which receives from a Whistleblower a report through such Whistleblowing as specified in Article 3(ii) hereof shall conduct the necessary investigations. If such investigations confirm the existence of the Act Subject to Whistleblowing reported through the Whistleblowing, the Administrative Agency shall take appropriate measures such as the measures required by laws and regulations.

(2) If the Whistleblowing specified in the preceding Paragraph is about such criminal act as specified in Article 2(3)(i) hereof, provisions of the Code of Criminal Procedure (Law No. 131 of 1948) shall apply to the criminal investigation and public prosecution of the criminal act, notwithstanding the provision of the preceding Paragraph.

(Instructions)**Article 11**

When an Administrative Organ receives information about an Act Subject to Whistleblowing through such Whistleblowing as specified in Paragraph 1 of the preceding Article, if the Administrative Organ is not authorized to impose a disposition or give a recommendation, etc., with regard to the Act Subject to Whistleblowing reported from the Whistleblower, the Administrative Organ shall inform the Whistleblower an Administrative Organ authorized to impose a disposition or give a recommendation, etc., with regard to the Act Subject to Whistleblowing reported through the Whistleblowing.

Supplementary Provisions**(Date of Enforcement)****Article 1**

This Act shall be enforced on and from the day specified in a cabinet order, which shall be set within a two-year period starting from the promulgation date of this Act, and apply to Whistleblowing made after the enforcement date.

(Review)**Article 2**

About five years after the enforcement of this Act, the government shall review the state of enforcement of this Act and take necessary measures based on the results of the review.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนภวรรณ เจนกลาง เกิดเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2511 ที่จังหวัดนครราชสีมา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2541 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรม ทางอาญา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546 ปัจจุบันทำงานที่ กลุ่มงานกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน ในตำแหน่ง นิติกร 7 ว